

præsidenten, for at Befolkningen i Morgen, naar Referaterne gaa ud over Landet, kan stille denne Udtalelse af den nuværende højtærede Konseilspræsident overfor den Udtalelse, der kom fra det ærede Medlem for Horsens Landkreds, og se, hvilken Forskel der er. De Ord, som Konseilspræsidenten sagde, vare følgende: „Hvor hviler Skatten paa Nødvendigheds- og Forbrugsartikler haardest, enten paa den rige eller paa den fattige. Mon ikke paa den fattige? Derfor ville vi have Tolden nedsat paa Livsfornødenheder. Dette Argument, som det ærede Medlem gør gældende overfor Sukker, gælder jo alle andre Positioner: Salt, Petroleum o. s. v., ikke at tale om Kul, som før blev nævnt.“ Det er rene og klare Ord af den nuværende højtærede Konseilspræsident, som ikke ere til at misforstaa; han siger, at vi maa væk fra de indirekte Skatter, og vi maa først og fremmest væk fra den Told og Afgift, der er paa Kul. Nu kommer Venstres Ordfører og siger noget ganske andet. Jeg beklager, at denne Udtalelse er fremkommen fra Regeringspartiet og ganske særligt, at den er fremkommen fra det ærede Medlem for Horsens Landkreds.

Zahle: Hvis jeg vilde sige til det ærede Medlem for Københavns Amts 2den Valgkreds (K. M. Klausen), at han hjælper Højre og vil hjælpe Højre, saa vilde jeg gøre det ærede Medlem Uret. Det vil han sikkert ikke, og jeg vil ikke gøre det ærede Medlem Uret, og derfor rejser jeg ikke en saadan Beskyldning mod ham. Men det kan ikke nægtes, at den Holdning, som det ærede Medlem indtager, netop er Vand paa Højres Mølle, thi det er netop det, som Højre vil. De ville have stemt Anmærkningen ud og ville allerede hernede have forelagt et særligt Lovforslag om Kultoldens Bevarelse til 1917, som kan gaa op til Landstinget og der blive Grundlag for Højres fortsatte Politik paa de indirekte Skatters Omraade. Det ville vi ikke være med til. Sagens Realitet faa vi nok Lejlighed til at tage Stilling til.

Borghjerg: Det ærede Medlem fra Ringsted (Zahle) antydede, at jeg ikke skulde have fulgt tilstrækkelig godt med i denne Vinter til at forstaa det ærede Medlems og hans Partis Standpunkt. Det ærede Medlem kan føle sig overbevist om, at selv om jeg har faaet en anden stor Opgave, saa at jeg ikke har talt saa meget i denne Vinter som ved tidligere Lejligheder, har jeg dog ikke fulgt mindre skarpt med — det var jeg jo ogsaa nødt til som Leder at et

politisk Blad, selv om jeg ikke interesserede mig derfor —, og jeg tror, jeg har fulgt Rigsdagens Begivenheder nok saa godt, som jeg tror, f. Eks. det ærede Medlem gjorde, da han en Vinter, skønt han vist endda var Medlem af Finansudvalget, tog Orlov i flere Maaneder for at rejse til Udlandet. Jeg tror, at jeg har fulgt nok saa godt med; i den Henseende er der ikke noget i Vejen. Jeg har navnlig ogsaa skarpt fulgt det ærede Medlem og hans Parti, og jeg har lagt Mærke til, om der virkelig i Gerning, i politisk Gerning — det er jo det, man skal regne efter —, er fremkommet noget, der kunde ligesom være en Baggrund for de Rygter, de Forlydender, der have været fremme, om en begyndende Tilnærmelse mellem det radikale Venstre og enten hele Venstre eller en Fløj deraf. Jeg har ikke troet meget paa disse Rygter; jeg har under Finansdebatten haft Lejlighed til at erklære, at jeg ikke troede meget paa dem. Men de ere bleve ved at fortsætte sig, og jeg har derfor fulgt med med den skarpeste Opmærksomhed. Og jeg vil sige, at det, der her er sket, egentlig er et af de første Tegn i den Retning, jeg har lagt Mærke til, og derfor beklager jeg det saa meget mere. For det er faktisk en Tilnærmelse fra det radikale Venstre til Regeringspartiet; derom kan der ingen Tvivl være; det radikale Venstre gaar her sammen med Regeringspartiet i et meget vigtigt Spørgsmaal.

Med Hensyn til det ærede Medlems Begrundelse af det radikale Venstres Standpunkt i denne Sag maa jeg erklære mig ganske enig med mit Partis Finanslovordfører (K. M. Klausen) i, at jeg forstaaer ikke et Ord af den. Den gaar op over alle jordiske Forhold, højt op i Skyerne, højt op oven over Skyerne, hvor man siger, at Himlen altid er blaa. Det forekommer mig for øvrigt, at selv oppå over de Skyer, ovenover hvilke det ærede Medlem befinder sig, er Himlen kulsort — ja, det er ganske vist ogsaa Kul, her er Tale om, men rent bortset derfra synes jeg, det er det sorteste sorte, det Ræsonnement, det ærede Medlem udvikler. Han siger, at han tager ikke Standpunkt til Realiteten i Sagen, som er 5 Mill. Kr. i nye indirekte Skatter. Men det gør han dog, i det Øjeblik han bidrager til, at denne Anmærkning opretholdes, for saa faa vi 5 Mill. Kr. i indirekte Skatter, hvis da Folketinget og Regeringen sejre. Det er givet. Det ærede Medlem siger, at der kan altid blive Lejlighed til at tage Standpunkt til Realiteten. Hvornaar, maa jeg spørge? Hvis denne Anmærkning opretholdes, og hvis Regeringen sejrer, og det ærede Medlem